

הג'יגים שֶׁל פֶּג

אשר פרשני

ספרון ראשון

איור: אריאל קליימן

עריכה והגהה: מאיר סלע

עיצוב גרפי: סטודיו אינקה

בשיתוף לה"ב - העמותה למען הפגים בישראל

מדוע כתבתי ? (מכתב "התנצלות")

נכדי הבכור, דביר, נולד בבית החולים "שניידר" בדיוק לפני 20 שנה. היה זה ביום חמישי לפני הצהריים. בתי נשלחה בדחיפות לבית החולים, לאחר שהרופא המטפל איבחן "רעלת הריון". חמש דקות לאחר צאת השבת נכנסה ליאת בתי לחדר הלידה (שבוע 26!) מחשש לפגיעה בכבד. וכך נולד לנו פג בניתוח קיסרי, שמשקלו 769 גרם. ימים קשים עברו על המשפחה ובמיוחד על ההורים הצעירים שזה להם בנם בכורם. בימים הראשונים הם "שרצו" בפגייה. תשובות הרופא כמובן לא הרגיעו את חומרת דאגתם. "נכון לרגע זה, הוא בסדר" אמר הרופא והמשיך "מה יהיה בעוד שעה, איני יכול לומר". החיים התנהלו משעה לשעה ומיום ליום. כל יום שעבר הוסיף לפג כמה גרמים. כל שבוע שעבר הוסיף לחוסנו של הגוף הקטן והזעיר. לאחר 3-4 שבועות המתח החל לרדת. הביקורים חולקו בין ההורים, הסבים והסבתות.

באחד הימים אני צועד בפרוזדור המוליך לפגייה ורואה את בתי. "ליאת", שאלתי, "להיכן את הולכת?" "להאכיל אותו", היא עונה. "להאכיל אותו?" שאלתי את עצמי. הלכתי אחריה. היא לבשה חלוק ונכנסה לפגייה. אני לא מצליח לראות בבירור מה היא עושה ומה עושה האחות לידה. היא יוצאת ואני שואל "כיצד האכלת אותו?" "בהנחיית האחות, חיברתי צינורית אחת דקיקה לצינורית אחרת", היא אומרת כשחיוך קל של אושר נסוך על פניה, "וכך האכלתי אותו". הייתי המום. תיאור יותר פלסטטי לא יכולתי להעלות בדעתי. אימא שבקושי נוגעת בילדה. לא יכולה לחבק אותו. לא יכולה להניק אותו. לא יכולה ללטף אותו. מלאת אושר על רגע של חסד שניתן לה להאכילו דרך צינורית זעירה. תיאור כל כך "לא אימהי".

למחרת בבוקר ישבתי וכתבתי. כתבתי, כי הרגשתי צורך לפרוק מעלי מעמסה כבדה. כתבתי כי רציתי לומר לה דברי עידוד ותקווה, כי באמת היו אלה ימים קשים. רציתי להעלות חיוך קל על פניה. פנים של אימא הדואגת לגורל בנה. כתבתי כי רציתי לשתף עוד משפחות שהקשיים והתחושות הללו הם מנת חלקן.

הספרון נקרא "היגים של פג". הפג מספר את חוויותיו בפגייה, והכול מתוך ראייה אופטימית ומתן עצות טובות להורים. בברית של דביר שנערכה מספר חודשים לאחר לידתו, ביקשה ליאת בתי, שאקרא בתים אחדים מהספרון. הספרון עשה לו כנפיים בין בני משפחה וחברים. כתבתי לדביר ספרונים נוספים: בהגיעו לגיל שנה, בהגיעו לגיל שלוש, בהיותו בן ובהגיעו לגיל בר מצווה.

כיום דביר בן 20. לא ניתן להבחין שהיה פג. הוא גר במודיעין. היה תלמיד מצוין. אוהב ספורט. אוהב מוסיקה. מנגן יפה באורגן ובפסנתר ומקובל מאוד בין החברים. בקיצור, "מה רבו מעשיך ה'". הספרון "היגים של פג" מוגש להורי הפגים באשר הם ולבני משפחותיהם. אלה היושבים בחדר ההמתנה ליד הפגייה, שרויים במתח ובתקווה לבשורות טובות מפי הרופא.

בינתיים אתם מוזמנים לקרוא את הספרון. אם הצלחתי להעלות על שפתותיכם, ולו חיוך קטן של תקווה, הרי זה שכרי.

נובמבר 2016

אשר פרשני

ראשית כל אומר לכם שלום
לאלה שהביאוני עד הלום
אך בואו נעזוב את הקרירות והרשמיות
ונתנהג כמו שאתם אוהבים, בסחבקיות

תודות

תודה לרומי שחורי, מנכ"לית עמותת לה"ב - למען הפנים בישראל. תודה על שברגישותך הרבה השכלת להבין את תרומתו האפשרית של "הגינים של פג", בהעניקו רגעי חסד של תקווה מחויכת להורים המותשים והמודאגים במהלך התקופה הקשה העוברת עליהם. תודה על הרצון וההסכמה להכניס את הספרון לאתר העמותה.

תודה מיוחדת למאיירת אריאל קליימן בת ה-12. אני שמח שהובא לידיעתי שאת מאיירת. האיורים הוסיפו רוב צבע ויופי לספרון. חן על עבודתך. תודה לך ובהצלחה בהמשך דרכך.

תודה לידידי משחר נעוריי, מאיר סלע. איש לשון המקפיד על כל תג ותו. תודה על העריכה ועל ההגהה של הספרון.

אשר פרשני

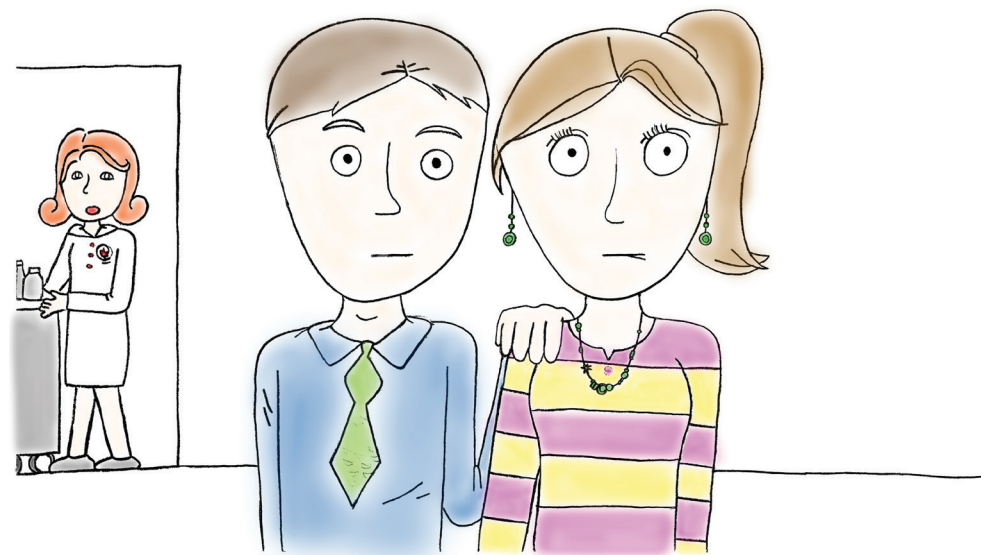
האם חשבתם מה עושה פג, במשך עשרים וארבע שעות
חוץ מאשר לחכות לביקורים, ולטיפולה של האחות?
בואו ואספר לכם, מה אני מרגיש וחושב
מה אני עושה במשך היום, ומה אני אוהב

אבא ואימא, איך אתם מרגישים
אחרי שראיתם אותי בחדר הפגים?
אתן לכם להתאושש בימים הראשונים
ואני מקווה שתתעשתו בימים הבאים

נכון, על המסך במרפאה זה לא כל כך אמיתי
בבטן של אימא, שכבתי מקופל כשרגליי מגיעות לראשי
ועתה, יצאתי מן המסך, והנה אני בגודל טבעי
אז תתרגלו, אני איתכם ואתם איתי

כשניגשתם ועמדתם לידי לראשונה
ראיתי את עיניכם מביטות בי בתדהמה
והאמת, לגמרי לא הבנתי מה קרה
בדיוק כך ראיתם אותי באולטרא סאונד במרפאה

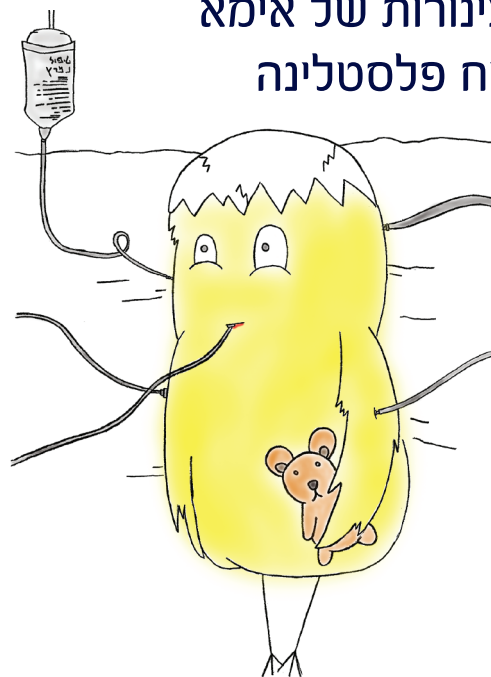
אימא, בשבת בצהריים הבנתי שיש קצת סיבוכים
הרגשתי בלגן, בגלל לחץ הדם והעלייה בחלבונים
אז הבנתי שבקרוב אצא, כך אמרו גם הרופאים
ושמחתי שאראה אתכם, בלי לחכות עוד שלושה חודשים

אימא, אני מבין שהיו לך תוכניות אחרות
וחלמת שתלדי אותי כמו רוב היולדות
וזה היה אמור בעוד שלושה חודשים וחצי לקרות
נראה שלא הכל עובד לפי התוכנית, מה לעשות

אימא ואבא, חֶשְׁבוּ עַל הַעֲנִיין בְּאוֹפֵן חַיּוּבִי
שֶׁהִקְדַּמְתִּי וַיִּצְאָתִי כִּבְר בַּחֹדֶשׁ הַשִּׁישִׁי
חֲשַׁבְתֶּם שְׁעוֹד שְׁלוּשָׁה חֹדְשִׁים תִּרְאוּ אוֹתִי
וְהִנֵּה אֲנִי לִפְנֵיכֶם, כִּבְר הַיּוֹם בְּגוֹדֵל טִבְעִי

הָאֵמֶת שֶׁבִּבְטָן הִיָּה לִי מְאוֹד נוֹחַ, חֵם וְנוֹעִים
אֲךָ יִצְאָתִי, כְּדִי שֶׁלֹּא תִהְיוּ יוֹתֵר מְדֵי מוֹטְרָדִים
מוֹכֵן שֶׁהֶעֱדַפְתִּי לִהְיוֹת מְחוּבֵר לְצִינּוֹרוֹת שֶׁל אִימָא
מֵאֲשֶׁר לְצִינּוֹרוֹת פִּלְסְטִיק, עִם רִיחַ פִּלְסְטִינָה

אני רוצה לספר לכם
שבפגייה בכלל לא משעמם
מן הרגע הראשון שהגעתי
רק התפעלתי והשתוממתי

אתם יודעים שלא תמיד אפשר רק לזכות
גם לצאת מוקדם, וגם להיראות כמרים משקולות
אז בואו ונראה כיצד ממשיכים קדימה
בעזרת השם ובעזרת אבא ואימא

האמת אימא, כל הזמן רציתי לשאול
אין לך שם בחוץ מה לאכול?
נראה לי שלא השתמשת במאכלים מגוונים
כי הרגשתי שבאוכל חסרים הרבה טעמים

אך לפני כן אפרט קצת בפניכם
על זמן היותי אצל אימא ברחם
היה לי שם חם ונעים
וקיבלתי כל יום אוכל טעים

זוכרים אותי מהאולטרא סאונד על המסך ?
גם אני אתכם ראיתי דרך החרך
כמה נחמד היה לראות אתכם
מסתכלים ובוחנים שם את בנכם

אכלתי המון המון טבעול
יתכן מאוד שיש בו הכול
אך חיפשתי גם טעם של ירקות ופירות
ועד שזה הגיע, היה המון זמן לחכות

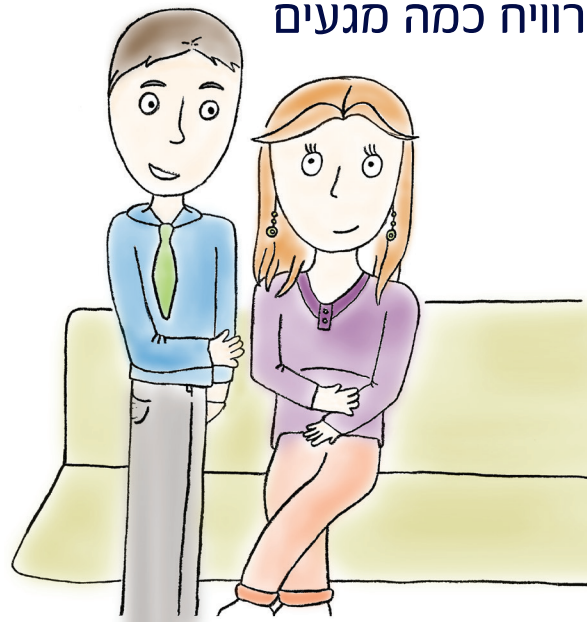
אימא כשאת הרגשת שלא בנוח, אני הייתי בשמיים
וכשזזת באי נוחות במיטה, ציפיותיי גדלו כפליים
כי דווקא אז את ידייך הנחת עליי
וזה היה כל כך טוב, נשבע לך בחיי

זו היתה הרגשה מאוד מאוד נעימה
כשאתם שניכם נמצאים בסביבה
מביטים בי ובוחנים כל תנועה
התחלתי להרגיש קשר של חיבה

אז בואו ואספר לכם על הפגייה
בהתחלה התבלבלתי ולא ידעתי מה קרה
התרגלתי למקום סגור עם רגליים מקופלות
ולפתע הוכנסתי לחדר גדול, כמו חדר בובות

גם את ידו של אבא לפעמים הרגשתי
כי לאחר ניסיון קצר - היקש פשוט הקשתי
אם אבעט בבטנה של אימא כששניכם נמצאים
אבא ירצה לחוש זאת, ואני ארוויח כמה מגעים

חיברו אותי לצינוריות רבות
למוניטור, חמצן וצרות אחרות
אך מהר מאוד התרגלתי לפגייה
וכמובן - לחברה החדשה

תוך שעות ספורות התרגלתי
על כל המכשירים הסתכלתי
כמובן, הכול מוזר וחדש
ובהתחלה כמובן - מעורר חשש

ועתה אגלה לכם סוד, הורים יקרים
ובזה אני בעצם שובר את שבועת הפנים:
פג לפג, אנו את הכווןול מספרים
ואנו מעודכנים, יותר מכם ההורים

פתאום אני שוכב ורגליי פשוקות
לאוכל לא צריך כבר לחכות
מסביבי אני שומע הרבה קולות
רפאים, אחיות ובכי תינוקות

כמובן, הדברים לא תמיד היו פשוטים
לא תמיד קיבלו אותי חבריי הפנים
ביקשו שאביא המלצות וקורות חיים
אחרת לא יכניסו אותי לרשת הקטנטנים

אתם בוודאי את עצמכם שואלים
כיצד אנו עושים זאת, הפנים
מצאנו פטנט לחבר את המוניטורים ברשת
ואז האינפורמציה בינינו באופן חופשי גולשת

בכל שעה אנחנו מקבלים דיווחים
מה קורה לאחר ביקור הרופאים
דיווחים שוטפים על האחיות והטיפולים
והעיקר, מי ומי היו בין המבקרים

למזלי, אצלי מחשבים זה ממש מלידה
גם אצל ההורים וגם כל הסביבה
כששמעו על סבתא מירי וסבתא תלמה
נתנו לי מייד הרשאות לכל דו"ח ופעולה

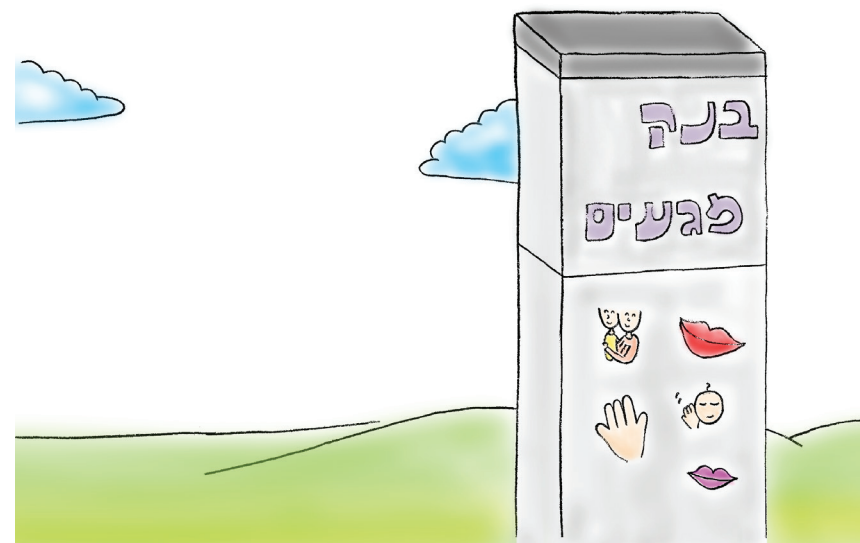
אל תשימו לב לעיניי העצומות
דברו אליי, וספרו סיפורים ובדיחות
לטפו אותי, כן כן נסו, ידיי מאוד עדינות
ומאוחר יותר הוסיפו גם נשיקות

אז אם אתם לביקור באים
ונראה לכם שאנחנו ישנים
דעו לכם, שאתם פשוט טועים
אנו כנראה מאזינים לדיווחים

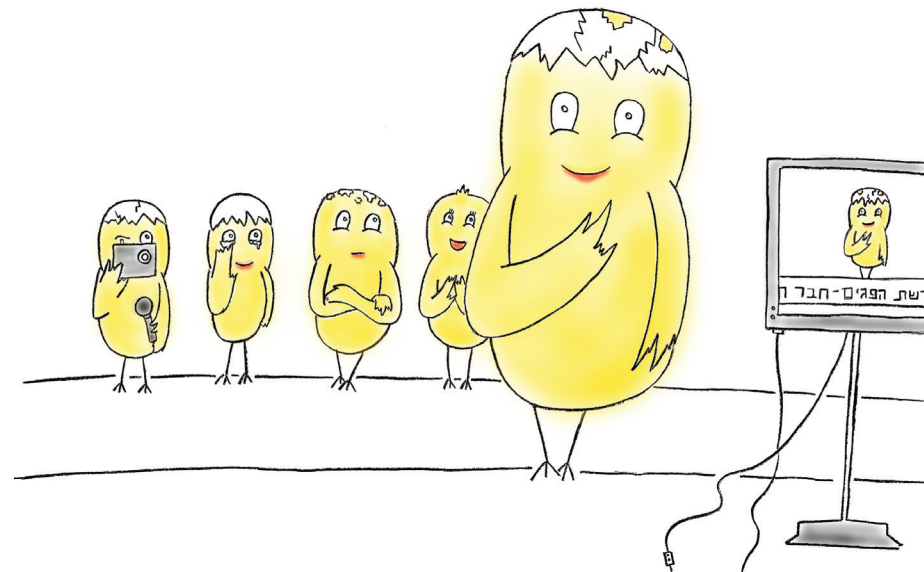
כך כל אחד מאיתנו החברים
מקבל דיווחים מעודכנים
כמה נשיקות קיבל מההורים
וכמובן, דו"ח על ליטופים ומגעים

שמעו נא את אחד הרעיונות היפים,
רעיון מבריק של אחד הפגים
הקמת "בנק מגעים" להורים ולאורחים
ב-On line, לכל אחד מהפגים

אז אימא ואבא הכול כך יקרים
ביום ראשון אני פותח חשבון ב"בנק המגעים"
אז תתרגלו למערכת ביקורים שוטפים
במהלך השבועות והחודשים הקרובים

ל"בנק המגעים" לאחר שבוע מתקבלים
לאחר שמראים רצינות במשך שבעה ימים
ורק אז, בטקס סודי, את שבועת הפגים נשבעים
וזה מועבר בשידור חי ברשת הפגים

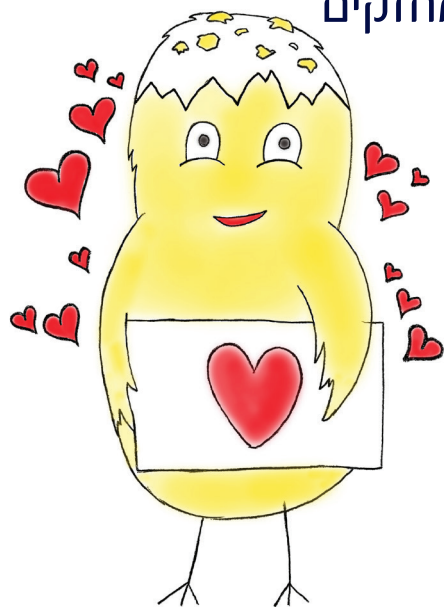

להגיע כל יום, אין זה דבר קל שבקלים
כך מספרים לי גם הפנים האחרים
לא נתבכיון, נעמוד מול המציאות הנוצרת
ונהפוך אותה, עד כמה שאפשר, למציאות נהדרת

אתם יודעים, שאם אזכה באחד המקומות הראשונים
גם זה יוסיף לי כמה גרמים יקרים וחשובים
אז בואו נבנה יחדיו מערכת יחסים
שתתאים עצמה לנתונים הקיימים

אתם ודאי יודעים, אבא מושיק ואימא ליאת
שאהבה מטפחים ובונים אבן-אבן אט-אט
ומסירות ועמידה משותפת אל מול קשיים
את האהבה הזו, מלטשים ומחזקים

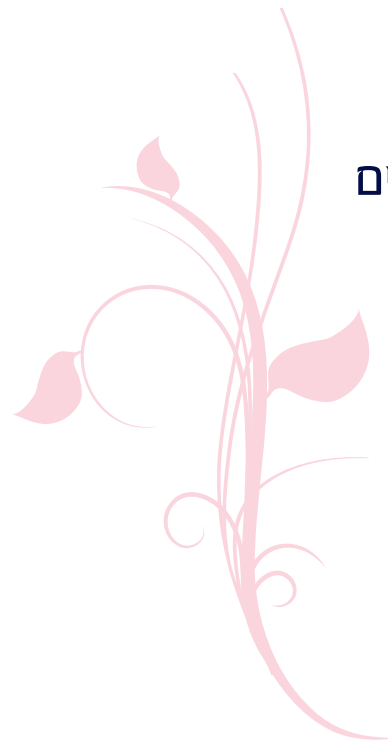
בואו נפיק את המיטב
נעשה את המירב
נעבור יחד בכוחות משותפים
קשיים, גם של פגים וגם של הורים

כמובן, אינני רוצה
שיהיה לכם קשה
אעשה מצידי את כל המאמצים
כדי להקל עליכם את החיים

החיים, ללא בעיות וקשיים
לפעמים נראים מאוד משעממים
קושי, בעיות ועמידה בלחצים
מוסיפים לקרבה שבין ההורים

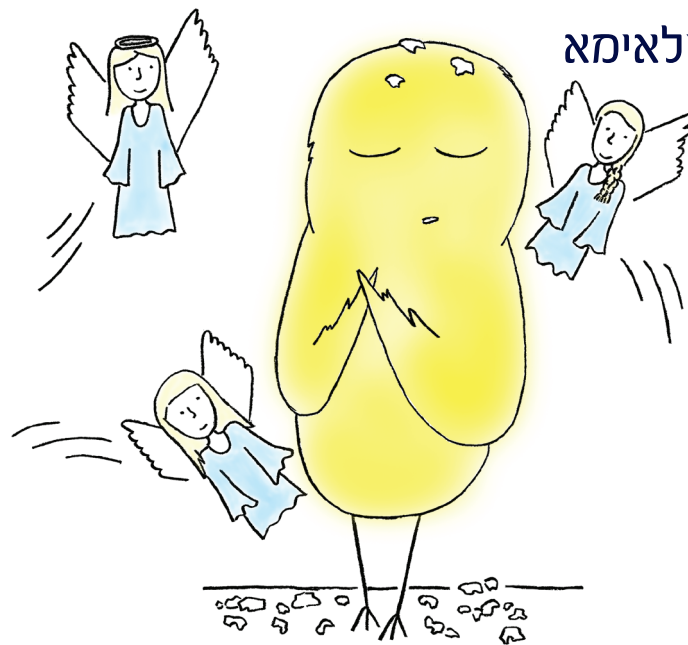
אל תשכחו להביא גם את הסבתות והסבים
גם מפתח תקווה וגם מנחלים
כי זכרו, אני לקוח של בנק הפגים
”בנק מגעים”, שבכל יום נותן דיווחים

חבריי הפגים אותי מאוד מעריכים
כי מן השעות הראשונות חיי יציבים
כך מראים הצילומים וכל המכשירים
ואני מקווה, שכך ימשך גם בימים הבאים

שם המשחק הוא תקווה וסבלנות
ולכולנו יש המון רצון ומוכנות
גם אם יהיו עליות ומורדות
בעזרת השם, נגשים את התקוות

אז נעמוד כולנו יחד בתפילה
שנעבור בשלום את התקופה הלא קלה
נלך יד ביד ונביט קדימה
ואביא גם נחת לאבא ולאימא

בהצלחה !!!
התינוק של אימא לואת ואבא מושיק